

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2XEObd/24/2017
Identifikačné číslo spisu: 8409204117
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8409204117.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOST', s.r.o., Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej Y. Y. Y., poverenou zamestnankyňou, proti povinnej: X. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/X, XXX XX M., v konaní o vymoženie 580,18 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 3Er/711/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 27. novembra 2014, č. k. 9CoE/54/2014-121, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a.
- III. Povinnej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Kežmarok, ako súd prvej inštancie, uznesením zo dňa 01.04.2014, č. k. 3Er/711/2009-52 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, súdnemu exekútorovi JUDr. Ivanovi Nestrovi náhradu trov exekúcie nepriznal, rovnako nepriznal žiadnemu z účastníkov náhradu trov exekučného konania. Súd prvej inštancie v priebehu konania zistil, že exekúcia v danej veci je vedená na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou, a.s. pod sp. zn.: SR 00722/09 z 11.5.2009. Uviedol, že v predmetnej exekučnej veci sa vymáha plnenie zo zmluvy o úvere, pričom túto zmluvu posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z.. Zo znenia Všeobecných podmienok poskytnutia úveru súd zistil, že tieto obsahovali podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to v časti týkajúcej sa rozhodcovskej doložky. Spôsob, akým bola rozhodcovská doložka koncipovaná, má za následok, že rozhodcovská doložka bola neprijateľnou podmienkou a je neplatná. Exekúcia vykonávaná na základe rozhodcovského rozsudku vydaného na základe neplatnej rozhodcovskej doložky preto musela byť zastavená.

2. Na odvolanie oprávneného vec prejednal Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, ktorý napadnutým

uznesením z 27. novembra 2014, č. k. 9CoE/54/2014-121, návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol, návrhu na podanie žiadosti Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev o rozhodnutí predbežných otázok nevyhovelo a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil s posúdením rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej podmienky. Spotrebiteľovi, teda povinnému, bola fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnený podá žalobu na rozhodcovský súd. Pre povinného to znamenalo povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred súkromnou osobou, ktorú si oprávnený už predformuloval v zmluve a na výbere ktorej spotrebiteľ nemal žiadnu účasť. Spotrebiteľ sa podpisom zmluvy, obsahom ktorej je aj takáto doložka, vopred vzdal práva na účinnú procesnú obranu, čo je v podmienkach právneho štátu neprijateľným javom - podmienkou. K žiadosti oprávneného na polozenie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev odvolací súd uviedol, že v predmetnej veci nie je potrebné sa obracať s predbežnou otázkou na Súdny dvor EÚ. Odvolací súd poukázal na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, ktorá nepodporuje právny názor oprávneného. Odvolací súd posúdil návrhy oprávneného na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako nedôvodné.

3. Proti tomuto rozhodnutiu v jeho potvrdzujúcom výroku odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že:

- a. súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. a/ O. s. p. v znení účinnom do 1. januára 2015, ďalej len „O. s. p.“),
- b. v konaní vystupoval účastník, ktorý nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.),
- c. v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. d/ O. s. p.)
- d. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný § 237 písm. e/ O. s. p.)
- e. súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. f/ O. s. p.),
- f. konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, najmä súd nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonal náležité dokazovanie (ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.),
- g. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

4. Dovolateľ žiadal uznesenie súdu prvej inštancie spolu s uznesením odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvej inštancie; zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s ust. § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru EÚ predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní.

5. Povinná sa k dovolaniu oprávneného nevyjadрила.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“), ako súd dovolací [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s ust. § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) dospel k záveru, že návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania je potrebné zamietnuť, zároveň skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, ust. § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

8. Oprávnený v podanom dovolaní navrhol, aby dovolací súd konanie prerušil podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ v spojení s ust. § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložil oprávneným navrhované prejudiciálne otázky.

9. V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že konanie pred Súdnym dvorom EÚ o predbežnej otázke má povahu osobitného nesorového a medzitýmneho konania, v ktorom Súdny dvor EÚ má právomoc vydať rozhodnutie o výklade zakladajúcich zmlúv Európskej únie, o platnosti a výklade aktov inštitúcií, orgánov, úradov alebo agentúr Európskej únie, výklade štatútov orgánov zriadených aktom Rady

Európskeho spoločenstva. Toto konanie je inštitútom pôsobiacim v záujme integrácie a zachovania jednoty európskeho práva, pretože Súdny dvor EÚ v ňom vydáva rozhodnutia o určitých čiastkových otázkach výkladu a platnosti komunitárneho práva, ktoré je potrebné pre rozhodnutie vnútroštátneho súdu vo veci samej.

10. Ust. § 162 ods. 1 písm. c/ C. s. p. ukladá povinnosť súdu prerušiť konanie len vtedy, ak podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, pretože dospel k záveru, že je potrebné podať výklad práva Európskej únie, ktorý je rozhodujúci pre riešenie v danej veci. Vnútroštátny súd nie je povinný vyhovieť každému návrhu účastníka konania na prerušenie konania a postúpenie návrhu Súdnemu dvoru EÚ na vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke. Túto povinnosť nemá ani vtedy, keď prípadne v určitej veci aplikuje ustanovenia zákona platného v Slovenskej republike, do ktorého bol prenesený obsah právnych noriem Európskej únie. Zmyslom riešenia predbežnej otázky je zabezpečiť jednotný výklad komunitárneho práva, teda nie rozhodnúť určitý spor, ktorý nemá žiadnu komunitárnu relevanciu a je vo výlučnej kompetencii súdu členskej krajiny.

11. Vyriešenie právnych otázok nastolených dovolateľom v tomto konaní patrí do výlučnej právomoci vnútroštátneho súdu bez potreby prejudiciálneho rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nie sú interpretované právne normy komunitárneho práva, ktorých výkladu sa dovolateľ domáhal. Podľa názoru dovolacieho súdu nie je otázka výkladu komunitárneho práva pre riešenie daného prípadu rozhodujúca, preto návrh na prerušenie konania zamietol.

12. V ďalšom dovolací súd bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či oprávneným podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

13. Zo spisy vyplýva, že dovolanie bolo podané 17. februára 2015. Prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku treba preto posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 353/2014 Z. z. (účinného od 1. januára 2015) ktorým, sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákona (pozn. dovolacieho súdu: v ďalšom sa Občiansky súdny poriadok uvádza v tomto znení).

14. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon nepripúšťa (ust. § 236 ods. 1 O. s. p.)

15. Oprávnený napadol dovolaním uznesenie. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Napadnuté uznesenie nie je uvedené v týchto ustanoveniach, preto prípustnosť dovolania oprávnenej z ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nevyplýva.

16. V zmysle ust. § 237 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (viď písmená a/ až g/ tohto ustanovenia).

17. V zmysle § 237 ods. 2 O. s. p. ale dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu, ktorým tu treba rozumieť zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov neskorších predpisov (Exekučný poriadok).

18. Dovolaním napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní podľa Exekučného poriadku, preto prípustnosť dovolania oprávnenej nevyplýva ani z ust. § 237 O. s. p.

19. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie oprávnenej proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. e/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p..

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.